

firmavit & præposituram Traiectensem [sic lego] eidem in commendam propter tenuitatem Ecclesiaz Osnaburgensis gratiose dedit & concessit, qui laudabiliter eandem in pace circa ad viginti septem annos gubernavit, licet in principio sui introitus inter eundem & præfatum Dominum Albertum de Hoya gweræ fuissent, unde orta erant incendia & rapinæ quæ per Nobilem Comitem Nicolaum de Tekeneborch amborum consangvineum, & alios erant pacatae ad laudem Dei & utilitatem dioecesum ambarum.

[Ascribitur à posseffore antiquo libri, (qui & initio operis de autore notaverat:) Iste Conradus non fuit Eleætus, prout supra narratur, sed sibi provisum fuit de ecclesia Osnaburgensi per Papam. Albertus ante dictus obiit XXV. April. media nocte, sepultus in summo, in medio Ecclesiaz Mindensis circa prædecessorem suum.

LI.

Henricus de Schomborg LI. Episcopus Mindensis fuit electus an. M. cccc. lxxiii. die P. ante portam latinam per modum compromissi.]

[Idem antiquus posseffor supra post verba: ET ISTA SVFFICIENT, marginib[us] aſcripſerat: Idem Johannes fuit secundus Abbas post Reformationem, & fuit sanctus homo, missus de Bursveldia ad Coloniā, ubi prius fuit Monachus. Et ante mortem eligit Jo. Segen (sic lego) in Abbatem vel resignavit, ne observantia periret. Post ille Purke electus, qui etiam in observantia mansit.]

XX.

CHRONICON
EPISCOPORVM VERDENSIVM,

Ex MSto.

A anno incarnationis dominice DCC LXXXVI. Indictione XII. fundata & instituta est sedes huius Ecclesiaz Verdensis a glorioſo domino Karolo Magno rege, anno regni eius XIX. præſidente sancta Romanæ Ecclesiaz domino Adriano papa primo, & confirmando sancta Moguntina ſedis Lullone Archiepifcopo, quo interveniente, ipſius Ecclesiaz Metropolitanæ eft ſubiecta, & commiſſa eft beato Swiberto immortalis memorie & sancta conuerſationis viro apud deum & homines, cum ſuis terminis ſic diſtinctis; videlicet in longitudine a Wirraha flumine uſque quo perveniat, ubi Pena fluvius currit in mare barbarum; in latitudine a Luya, (a) quæ abſorbetur ab Albya uſque in orum Ora & Kalevorde & diversis paludibus aquarumque decurſibus plenius deſignatis; Acta ſunt hæc Moguntia III. Idus Julii, Domino Karolo rege, Lullone Archiepifcopo eiudem loci, Amelhario Treverensi Archiepifcopo. Hildebaldo Colonienſi archiepifcopo præſentibus, & [in] omnium, qui inibi aderant, præſentia sanctorum pontificum & facerdotum feliciter Amen.

I.

Sanctus Swibertus huius Ecclesiaz epifcopus primus. Hic, ut ſcribit Venerabilis Beda in gestis Anglorum, destinatus ab Anglia cum beato Willebrordo & decem fociis, adeptus eft epifcopatum Verdensem, ut gentibus, quæ Dominum gloriæ non noverant, divini verbi ſemina deinceps messem latura, ſecundum diſpensatam ſibi a Deo ſapientiam, ut ſervus prudens & pervaſil, amminiftraret, & Eccleſiam ſibi delegatam, tum novellam, plantaret atque rigaret, donec orationibus ſervorum ſuorum fidelium interpellatus Deus omnipotens incrementum daret. Ac cum tantis virtutibus demones invidenter expulſus a fede ſuâ, a nephariis & paganiſ ſeceſſit cum ſuis in partes Reni, cui uxor Pipini dedit locum, qui dicitur in littore, ubi Cellam conſtruens receptor pauperum vitam piis & bonis operibus feliciter conſummavit, & ſic termini Ecclesiaz Verdensis longe lateque a Domino Karolo deſignati propter ferocitatem barbarorum & absentiam pontificum plurimum ſunt contracti, & poſtmodum crescente religione Christiana aliis Eccleſiis fundatis videlicet Caminenſi, Lubicensi, Zwerinenſi, Raceburgensi ſunt attributi.

II.

Spato ſecundus Ecclesiaz epifcopus natione Scotus Abbas Amarbaracensis (b) Eccleſie, Vir ſvitæ laudabilis & probatae obiit III Kl. Aprilis. Hic quaſi ſolo nomine tenuit cathedram,

D d 2

Verden-

(a) In Dipl. Verdenſi: Lta.

(b) Amarbaracenſi.

Verensem, sicut & plures successores sui, qui expulsi de sedibus suis à paganis, dyabolo svadente; fideles, qui verbum Dei receperant, hinc inde, quo latere potuerunt, sunt dispersi. Circa hæc tempora idem gloriosus rex Francorum *Karolus* Romam vocatus in adiutorium ecclesiæ Romanæ contra *Desiderium regem Longabardorum*, quem devicit, & captivavit, & in exilium misit, reverentissime suscepitus est & à *Leone papa III.* in Imperatorem Romanorum est coronatus Anno Domini DCCCI. & imperavit annis XII. committens bella multa pro fide Christi, Allemanniâ, Hispaniâ & multis regnis & regionibus ad fidem conversis, & multarum provinciarum vîctor existens, quem Deus manifestis miraculis sibi exornavit. Obiit anno Domini DCCCXIII. *III Kal. Febr. Aquisgrani* & in ecclesia Sanctæ Mariæ, quam exstruxerat, honorifice sepelitur.

III.

Thunc huius Ecclesiæ Episcopus tertius genere Scotus similiter *Abbas ecclesiæ Amarbaracen-*
sis, vir magnorum meritorum & præclaræ vitæ, Obiit *XVII. Kal. Martii*. Iste quanto tempore rexerit ecclesiæ Verensem, & omnes successores sui usque ad Dominum *Isonem*, non legitur, nec in scriptis invenitur. Et quod unicuique pontificum anni pontificatus sui non sunt annotati, hoc utique aut propter simplicitatem aut negligientiam aut desidiam est obmissum. His temporibus imperante domino *Ludowico filio Karoli offa beati Viti* de Francia in sollempne monasterium, quod *Corbœa* dicitur, Paderbrunnensis dyocesis sunt translatae. Ab eodem etiam *Ludewico Imperatore Ecclesia Hildensem* iuxta Indistriam est fundata, magno miraculo beatæ virginis Mariæ operante. Hic etiam pius princeps anno imperii sui tertio convocato *Aquisgrani* venerabilium Patrum conventu, quorum consilio ex sacris canonum & sanctorum synodorum constitutionibus librum canonicæ discipline & clericalis regiminis perutiliter conscribi fecit, omnibus Deum laudantibus super clementia tanti principis & tam devoti.

IV.

Hortyla huius Ecclesiæ episcopus quartus, cuius vita & acta soli Deo sunt cognita, sed propter defluxum temporum à memoria sunt elapsa, & quia gesta nonnullorum pontificum minus in scriptis sunt redacta, quædam ex cronicis Romanorum & aliorum notabilium, quæ eorum temporibus leguntur contigisse, eorum memoriis sunt inserta, ut spatiorum & descriptionis æqualitas servaretur. Eo tempore [A. 840] *Lotharius primus Ludovici imperatoris* filius coronatus à *Sergio Papa II.* imperavit annis decem, qui postea renuncians seculo suscepto habitu monachiali non multo post obdormivit in Christo; De cuius anima maxima facta est altricatio inter angelos & dæmones, ita etiam, quod cunctis cernentibus, qui aderant, corpus distrahi videbatur: sed monachis orantibus misericordia Dei Dæmones sunt fugati. His temporibus *Normanni* adjunctis sibi Danis *Saxoniam* & regiones maritimæ, *Coloniam*, *Aquisgrani* & circa Renum, Sacerdotibus occisis, sanctorum imaginibus truncatis, & innumerabili multitudine fidelium interemptis, devastabant.

V.

Leyulo huius Ecclesiæ episcopus quintus. Istius gesta licet in memoria non sint, tamen, credendus est magni meriti apud Deum, qui præsedidit Ecclesiæ solo nomine propter malitiam temporis, [notus] quia tunc magis humiliter populis prædicare, quam ambitionem sectari curabant. Circa hæc tempora præsedidit Sanctæ Romanæ Ecclesiæ *Johannes papa*, qui afferitur fuisse femina. Hæc in puellari ætate constituta artibus liberalibus excellenter imbuta, gerens se pro clero, & cum esset in urbe magna opinionis, in Papam eligitur, sed procedente tempore, per quandam sibi familiarem imprægnatur, & certum tempus partus ignorans, cum de Sancto Petro in Lateranum tenderet; angustiata inter coliseum & Ecclesiæ Sancti Clementis peperit, & postea mortua ibidem, ut dicitur, est sepulta. Ista Alemanus obicitur, quia dicitur de *Moguntia*. Eo tempore corpus beati Clementis mari exsiccato Romæ translatum est, & in Ecclesiæ sui nominis venerabiliter collocatum. Circa hæc tempora, *Johannes Scotus doctissimus* ad preces Ludovici Imperatoris II. *Jerarchiam Dyonisi de græco* transtulit in Latinum.

VI.

Kortyla huius Ecclesiæ Episcopus VI. Hic de eadem gente Scotorum scilicet & Anglorum creditur advenisse; populis rudibus (*) & quasi suis progenitoribus prædicare & ad viam veritatis revocare. Legitur, quod quondam *Saxones Britanniam*, quæ & *Anglia* dicitur, expugnaverunt, & expulsis incolis eam longo tempore possederunt. Postea beatus *Gregorius* videns Romæ viros Anglicos elegantes corpore, contristatus, quod Dyabolus tam formosorum corporum esset possessor, misit discipulos suos ad Angliam *Augustinum & Mellitum* Episco-

(*) Verbum quoddam deesse videtur.

Episcopos per quos tota illa insula ad fidem Christi est conversa, qui postea dolentes de errore paterno, quia Angli de semine Saxonum processerunt, miserunt ad eos diversos doctores, diversis temporibus, ut istos beatos viros, qui in humilitate & paupertate laboraverunt pro eiusdem gentis conversione; sed ferocitas barbarorum tunc temporis in tantum prævaluit, ut modicum proficerent, & propterea nulla auctentica de eorum actibus sunt, conscripta, & si conscripta, per vetustatem aut negligentiam sunt consumpta.

VII.

Ysengherus huius ecclesiae episcopus VII. qui successit *Kortyle*, de cuius gestis, sicut de præcessoribus suis, sicut saepius dictum est, nichil præter nomen in scriptis redactum invenitur; cuius acta noverunt, qui tunc temporis in ecclesia Verdenfi Deo servierunt, qui forte concussi tribulationibus & angustiis & oppressionibus nefandorum circumiacentium etiam annos Pontificatus eorum, quos posteris suis relinquenter, sunt oblii. Tradunt Historiæ, quæ de Romanorum pontificum gestis tractant, quod circa illa tempora magna fuit altercacio & discordia in Romana ecclesia. Nam *Papa Stephanus VI.* omnia, quæ predecessor suus *Formosus Papa* constituerat, irrita esse decrevit, & cassavit, & corpus ipsius Formosi defuncti in concilio publico positum, exutum pontificalibus & indutum veste Laycali, duobus digitis dextræ eius abscessis manus, in tyberim iactari præcepit; cui successit *Theodorus Papa* qui omnes ordinatos à Formoso papa prædicto reconciliavit.

VIII.

Harruch hujus Ecclesiae episcopus VIII. Vir magnarum virtutum obiit *ydus Julii*. Traditum tenemus à Senioribus, quod eo tempore quo *Scoti* rexerunt ecclesiam *Amarbaracensem*, hic natione *Scotus Abbas* eiusdem Ecclesiae factus est episcopus Verdensis, cuius reliquie & Domini Spattonis relatae sunt ad ecclesiam Verdensem cum *Dalmatica Tannonis*, & in medio monasterio non in uno loco, sed segregatim positæ, ad quorum tumbas virtutes multæ visæ sunt de infirmis, sicut tenetur ex relatione Seniorum. Res antiqua est & quasi abolita, & ideo anni incarnationis dominicæ non sunt ascripti. Adhuc durante discordia inter Romanos Pontifices, *Sergius papa III.* reprobatus quondam à Formoso ad Papatum, nunc violenter intravit papatum, & in ultionem repulsa sibi olim exhibitæ, Formosum diu mortuum de sepulchro extractum decollari præcepit & in Tyberim iactari; Quem inventum à pescatoribus & in Ecclesia sancti Petri locatum ymagines Sanctorum viæ sunt venerabiliter salutasse; sic legitur in hystoriis pontificum Romanorum.

IX.

Erlulfus huius ecclesiae episcopus VIII. Huius temporibus, cum gens Slavorum in Christianos undique crudeliter seviret, quodam tempore cum innumerabili multitudine à finibus *Stargarden* & *Danszek* egressa terminos Christianorum circa *Albyam* miserabiliter vastaverunt, quibus exercitus fidelium late collectus in manu valida occurrerunt. Pagani non valentes ferre impetum eorum, pace facta, in dolo multos de populo Christi incaute diversis mortibus tam de clero quam de plebe prostraverunt. Interfectus est & *Erlulfus episcopus Verdensis* cum aliis VI. episcopis, videlicet *Mindensi*, *Paderburnensi*, *Osnaburgensi*, *Mimigawordensti*, *Trajetensis*, *Hammerburgensi*, & tribus Ducibus, & tredecim comitibus, & aliis fidelibus multis, & quosdam captivos abduxerunt, quorum corpora Christiani tollentes sepelierunt in *Ebbekeftorpe* in quatuor sepulchris, ex quibus in die *Kalendarum augusti* ob merita martyrum oleum scaturire videtur, quod collectum in vase salutem præstat languentibus hiis, qui se credunt martyrum meritis adiuvari.

X.

Hellingadus hujus ecclesiae episcopus X. Istos bonos viros nullus propter raritatem nominum parvipendat, quia omnia cum tempore, mores, nomina similiter & loquela mutantur; quod evidentissimis indicis iam apparet. Iste quæ & quanta fecerit in introitu & tempore pontificatus sui, in scriptis minime invenitur, qui tamen credendus est Ecclesia Verdenfi præfuisse doctrina, humilitate, constantia, quæ tunc temporis locum tenuit in Ecclesia Dei, ut pastor pervigil & fidelis. Forsan morte præventus vel aliis impedimentis vel deficiente notario, qui conscriberet gesta sua, à memoria sunt elapsa. Circa hæc tempora, prout colligi potest, crescente religione Christiana & pace reddita Ecclesia Verdenfi, creditur denuo possessa à suis pontificibus, qui diu dispersi sedem suam repetentes, verbum Dei prædicantes, arguentes, obsecrantes, oportune & importune, & incolas terræ ad viam veritatis & ad agnitionem fidei evangeliantes, sedentur, ut viri simplices & devoti, quia semper præsumendum est de bono, quamdiu contrarium non apparet.

XI.

VV Alberus huius ecclesiae episcopus XI. obiit VII *ydus Septembri*. Per istius vocabulum, nominis, videntur Scotti & Angli cessasse à regimine ecclesiae Verdenfi, qui boni homines

mines præfuerunt eidem ecclesiæ, alias longiori, alias breviori tempore circiter annos LXXXV. circa hæc tempora videntur termini dyocefis esse denuo distincti, qui olim à Karolo longe latèque fuerant designati: sed pontificibus cum suo grege fugatis ad loca, in quibus se continere poterant, termini prædicti sub paganismo longo tempore permanserunt. Huius temporibus *Conradus primus Alemannorum rex* regnare coepit, & regnavit annis VII. Huius diebus *Saxonia Ungariorum* fuit tributaria, quod *Hinricus dux Saxonia* non ferens tributum eis denegavit. *Ungari* congregato maximo exercitu intrantes Saxoniam occupaverunt eam sicut locustæ, quos Dux bello aggreditur, & sequens eos usque ad locum *Wegbersleve*, multi occisi, & alii, qui *Techeborch* cum multitudine magna obfederant, à finibus *Saxoniae* & *Turingiae* sunt fugati. Et sic ablatum est jugum *Ungarorum* per prædictum principem glriosum.

XII.

Vibbertus hujus ecclesiæ episcopus XII. Hic dicitur fuisse de progenie *Widekindi ducis Saxonum*, quem *Karolus rex* convertit, & sanctus *Bonifacius* baptizavit. Huius interventu *Ludovicus rex* de proprietate sua contulit ecclesiæ sanctæ Mariae, sanctæ Ceciliae & sancti Fabiani in Verda XII. mansos in Villa *Walidi*, in comitatu *Servatii* (*) cum omnibus ad eos pertinentibus, & quicquid prædictus episcopus & sui successores rationabiliter cum ipsis facere decreverunt, liberam habeant potestatem. Hic etiam obtinuit ab *Arnulpho rege*, ut omne patrimonium suum in *Westfalia*, in *Weneswalt*, in *Ballana*, in *Muchuria*, *Gheverum Heribrunno*, post obitum suum cederet ecclesiæ memoratæ, adiens idem princeps, ut nulla persona iudicaria potestatem habeat in hisce bonis aliquid ordinandi. Actum *Foracobeym*, Anno Domini D CCC LXXX. Eo tempore ceperunt *Allemanni* & *Italici* regnare, alii in *Allemannia*, alii in *Italia* usque ad Ottone I. qui utrobique regnavit. Obiit hic Pontifex VI. idus Septembri.

XIII.

Bernarius hujus ecclesiæ Episcopus XIII. Nulli dubium, quin isti boni viri, supra dicti Pontifices, quorum sola nomina habentur, sic rexerint ecclesiam Verdensem, quod nichil utilitatis aut negligentiarum (**) in episcopatu suo gesserunt, quod non fuisset dignum memoriarum commendandum, nisi quod torpor aut desidia hominum hos retraxit, qui solum nomina eorum scripsierunt, & annos pontificatus & actus obmisserunt. Circa hæc tempora, ut perpendi potest, incepit status ecclesiæ proficere in possessionibus ex largitione Imperatorum, provisione pontificum & eleemosynis fidelium, quia postquam *Alemanni* imperare ceperunt, magis fuerant inclinati in beneficiando ad ecclesiæ, & ad monasteria suæ gentis, quam Franci vel Italici. Huius temporibus fundata est ecclesia *Gandersemensis* ab *Ottone duce Saxoniae*. Non longe postea post *Conradum* regnavit *Hinricus primus annis XVIII.* qui fundavit ecclesiam *Quedelinburgensem* & eam magnifice dotavit. Circa idem tempus beatus *Odalricus* rex ecclesiam *Augustensem*.

XIV.

Adwardus hujus ecclesiæ episcopus XIV. obiit Kl. Novembris, Vir venerabilis & illustris genere, cuius vita probata, fama illæsa & fides erat in pallatio notissima, quem dicunt etiam doctrina & miraculis celebrem & Slavorum populis prædicasse; interea cum Archiepiscopus *Unni Bremenensis* verbum Dei insulis maritimis ewangelizaret. Iste fuit consanguineus & magister *Adalagi Bremenensis Archiepiscopi*, qui apud *Ottонem Imperatorem* primum potens erat, & Romæ multarum reliquiarum consecutus est portionem, de quibus *Adalwardum consanguineum suum* minime reliquit expartem. Hic beatus Pontifex tantarum virtutum non ociose ecclesiæ præfuisse creditur, nec posse servus inutilis nominari. Huius temporibus Otto Imperator *Benedictum Papam*, quem Romani creaverant, Leone papa adhuc vivente, captivavit, & in exilium misit, in quo moritur, & in *Hamborch* sepelitur. Hic etiam Imperator fundavit ecclesiam *Magdeborgensem* quam multis possessionibus dotavit, & honoribus insignivit.

XV.

Amelungus huius ecclesiæ episcopus XV. Hic fuit frater illius duci *Hermannii*, qui vocabatur filius *Bilichi*, quem *Ottio primus Imperator* ob merita sua constituit *Ducem Saxoniae*, qui fundavit ecclesiam *Sancti Michaelis in Luneborch*. Hic ex humiliis natus, ad alta proiectus, genuit filium *Ducem Bernardum*. Ille autem *Bernardum ferocissimum*, qui fuit rebellis multo tempore Imperatori, deprimens undique ecclesiæ. Hic genuit *Ortholphum Ducem*, *Ortolphus* genuit *Magnum*, hic non habuit filium, sed duas filias, de quibus processerunt *Duces Bavariae & Saxoniae*, *Marchiones de Brandenborch*, *Comites & muli nobiles*, quorum posteritas se extendit ad tempora, cum hæc scriberentur. Huius beneficiis ecclesia *Verdensis* fratre suo *Amelungo* interpellante nullo modo creditur aliena, quia nequaquam huc usque potuisset in suo statu substitisse, nisi fuisset Regum, Principum ac fidelium largis beneficiis de tempore in tempus salubriter enutrita.

XVI.

(*) An *Gerwaldi* legendum.

(**) Locus paululum corruptus.

XVI.

Bruno huius ecclesiae episcopus XVI. de nobili progenie natus, sed nobilior aetibus. Hic hereditatem, quam possiderat, locum videlicet Ullensen, ad honorem Dei tradidit, ac monasterium & cœnobium construxit in honore beatae Virginis ac beati Johannis Baptiste, factum suum confirmante Ottone Imperatore magno. Hic contulit ecclesiae Verdensi allodium in Hiddesborpe. Hic fecit fieri Sarcophagum beati Mariani & plura ecclesiae ornamenta. Obiit V. Kal. Maii. Huius etiam temporibus Otto secundus Magni Imperatoris filius Romam profiscens, Ottone filio suo adhuc adolescenti in Saxonia relieto sub custodia beati Berwardi episcopi Hildesemensis, in Imperatorem coronatus est a Benedicto Papa VIII & imperavit annis XX. cum magna laetitia. Hiis temporibus sanctus Adelbertus Pragensis Episcopus Stephanum regem Ungarorum cum multis baptizavit, qui pontifex postea martyrio coronatur, cum verbum Dei in Prussia predicaret.

XVII.

Erpo huius ecclesiae episcopus XVII. Huic venerabili viro ad interventum Dominæ Theophanii Augusti, Hillebaldi Wormacensis episcopi, nec non Bernardi Ducis Saxonie, Otto Imperator III. donavit in loco Verde, ubi principalis sedes ejus esse dinoicitur, facere mercatum, monetam, thelonium & bannum, & edictum suo regio confirmavit. Insuper regali munificentia sua contulit eidem venationem cervorum cervarumque per totum pagum Sturmium nominatum. Actum Sosat. Anno Domini DCCCC LXXXV. Hic pontifex contulit fratribus ignem & balneum. Obiit XI. Kl. Martii. Hic Imperator princeps multum devotus, cum causa peregrinationis loca sancta visitaret, Crescentius consul Romanorum, Papa Gregorio fugato, fecit quendam Græcum Papam nomine Iohannem multum pecuniosum, quod cum audisset Imperator, congregato magno exercitu, Romam profectus est, & obsidens Crescentium in castro Sancti Angeli quoque eum, captum cum castro, capite truncavit, antipapam vero oculis exorbavit.

XVIII.

Bernarius II. huius ecclesiae Episcopus XVIII, obiit VIII. Kal. Augusii. Hujus providentia, & Sanctæ Conegundis Imperatricis clementia, Hinricus Imperator II ecclesiam Verdensim & omnia ad eam pertinentia sub sua Majestatis protectionem & Imperialis defensionis suscepit tutelam, & ut omnia bona adepta, & quæ in futurum poterat adipisci, quiete possideat, suo præcepto regio ecclesiam firmiter communivit. Hic etiam ad preces eiusdem Bernarii fundationem ecclesie in Ullesen confirmavit. Hic Pontifex contulit ecclesiae decimam in Stendorpe. Iste sanctus Princeps & Imperator multas provincias convertit, Stephano regi Ungarorum sororem suam dedit in conjugem, ipsum & totum regnum suum ad fidem Christi vocavit, Ecclesiam Mersburgensem, quasi ad nichil redactam, in honorem sancti Laurenzii restauravit, Ecclesiam Bavenbergensem de novo fundavit, & ibi sedem instituit cathedralem. Hic post multa bona opera defunctus, & in eadem ecclesia cum uxore sua, virgo cum virginem est sepultus. Eo tempore beatus Godehardus rexit ecclesiam Hildensemensem.

XIX.

Vitgerus huius ecclesiae Episcopus XVIII. vir magnificus & claræ famæ. Hic fundavit ecclesiam majorem, quæ creditur fuisse secunda, & consecravit in ea sumnum altare & tria alia altaria, quibus de sanctorum reliquiis imposuit maxima Sacra menta, cooperante sibi Erico Episcopo. Anno domini M XXVIII, anno pontificatus sui XV, hæc dedicatio facta est VIII. Kl. Decembris, Imperante Domino Conrado secundo, & conregnante sibi filio suo rege Hinrico. Hic Pontifex venerandus intercedente secum Gisla imperatrice & filio suo Rege Hinrico prædicto, nec non Meghenvardo venerabili episcopo Paderburnensi, obtinuit ab eodem Imperatore præmium in Romesleve Sanctæ Marie, sanctæque Cæciliae in Verda, & Witghero suo Episcopo & suis successoribus, cum omnibus appendentiis, ædificiis, mancipliis, agris, cum omni iure. & ut idem episcopus & sui successores ordinandi de prædictis bonis pro usu Ecclesiae sua liberam habeant potestatem. Actum Goslarie Anno Domini M XXXI. Obiit VII. Idus Septembri.

XX.

Thitmarus huius Ecclesiae episcopus XX. Hic rexit Ecclesiam ut bonus Pastor & simplex. Obiit VII. Kal. Julii. Hiis temporibus Henricus tertius coronatus a Clemente Papa II. imperavit annis XIX. Hic fundavit ecclesiam apostolorum Symonis & Jude in Goslaria & dotavit, & multis Sanctorum reliquiis, præcipue beati Matthei Apostoli magnifice honoravit, in qua cum coniuge sua postea est sepultus. Et construxit ibidem illud imperiale pallacium cum diversis suis officinis. Circa hæc tempora, Anno Domini M LI. celebrata est Moguntia Synodus generalis præidente domino Leone Papa, Hinrico Imperatore, Bardone Meguntineni, Everardo Treverensi, Hermanno Coloniensi, Alberone Bremensi, Egelbardo Magdeburgensi Archi-Episcopis, & totius Alimanniæ episcopis, abbatibus & Prælatis, & innumerabili multitudine cleri & plebis, ubi sancita sunt multa utilia pro statu uni-

universalis ecclesiae, præcipue hæresis Symoniæ pravitatis est dampnata. Ibi etiam dicitur jejuniunus banni fuisse institutum.

XXI.

Bruno II. huius ecclesiae episcopus XXI. Hic rexit ecclesiam, & præfuit inter procellas turbinum, ut vir bonus. Istius temporibus multiplicata sunt mala multa in terris; famæ & mortalitas valida fuit. Eo tempore *Hinricus IIII* Hinrici Imperatoris filius imperavit annis **XLVIII**. Iste omnibus diebus suis fuit infestus Romanæ ecclesiae, propter quod *Gregorius Papa VII* ipsum excommunicavit, eo quod unitatem ecclesiae, scindere videbatur. Imperator, vero convocato concilio apud *Wormatiam*, **XXIIII** episcoporum & multorum nobilium, *Ravennatem Episcopum Papam* constituit, *Clementem* vocans, cum quo veniens Romam in magna fortitudine, ab ipso in Imperatorem coronatus est, & uxor eius in Imperatricem, in desolationem magnam Romanæ ecclesiae & imperii. Hic obsedit *Gregorium papam* cum Cardinalibus in castro sancti Angeli, quod audiens *Wisehardus rex Apuliae* cum magno exercitu Imperatorem cum suo antipapa fugavit in *Sutrium*, Papam *Gregorium* de obsidione liberans & cardinales, ac in palatio restituit Lateranensi.

XXII.

Segheberius huius ecclesiae episcopus XXII. Huic Imperator *Hinricus IIII* ad petitionem matris sua Agnetis Imperatricis donavit ecclesiae Verdenfi beatæ Mariæ & beatæ Ceciliæ quoddam foresum venationis in *Magdeburgo* cum terminis suis, in privilegiis super hoc editis lucide designatis, qui hic poni non poterant. Insuper & prædium in *Hermensborch* in *Comitatu Witelonis* cum omnibus, quæ ad id de iure videbantur pertinere, dansque eidem episcopo & successoribus liberam potestatem in eisdem bonis, tenendi, commutandi, præcariandi, & quicquid ei de eisdem pro utilitate suæ ecclesiae placuerit, faciendum. Actum *Goslaria* Anno Domini **M LVIII**, & suo banno maiestatis Imperialis confirmavit. Hiis temporibus initiatus est *ordo Cisterciensis*. Non longe postea claruit beatus *Bernardus*. Eo etiam tempore floruit in Anglia *Anshelmus episcopus* vita & scientia laudabilis. Eo tempore surgit *ordo Prémonstratensis*. Circa idem tempus inventa est in *Antiochia lancea*, qua perforatum est latus Salvatoris, per revelationem Andreæ Apostoli.

XXIII.

Ribertus huius Ecclesiae Episcopus XXIII. Hic fuit *vir magnæ parentele*. Hic fratribus ecclesiae Verdenis consentiente filio fratri sui *Comite Gerehardo* curtem, quam hæreditario tenuit iure in *Honflede*, cum omnibus ad eam pertinentibus contulit ad supplementum præbendæ. Insuper servitium unius mensis, quod agitur post festum Pentecostes, usque ad nativitatem beati Johannis baptistæ. Item donavit fratribus XXX. situlas mellis ad potum dominicarum dierum & decem solidos filiginis in augmentum cottidiani panis. Item instituit fratribus tria convivia, unum in Natali Domini, secundum in Pascha, tertium in festo Ceciliæ beatæ. Obiit *III. Kal. Decembris*. Hiis temporibus *Henricus V.* quarti Hinrici Imperatoris filius, qui fuit malus omnibus, patrem suum captivavit & in vinculis mori fecit. Hiis temporibus *Hugo de sancto Victore* doctor egregius claruit. Huius etiam temporibus *Ordo templariorum* incepit Jherosolymis, ex militibus congregatus.

XXIV.

Hartwinus huius ecclesiae episcopus **XXIIII**. Hic sincere dilexit ecclesiam suam, cui contulit prædium in *Ride* cum omnibus, quæ ad hoc videbantur de iure ac legitime pertinere. Hic providens saluti animæ suæ instituit solemnem memoriam tam fratribus, quam scolaribus pauperibus in anniversario suo peragendam. Obiit *pridie Idus Octobris*. Circa hæc tempora *Henricus V. Imperator*, de quo supra dictum est, qui semper Saxonibus offensus fuerat, ut eos omnino tolleret & deleret, congregato immenso exercitu intravit *Saxoniam*, ut exerceret suæ malitiæ tyrannidem, cui occurrerunt *Reynerus episcopus Halberstadenis*, *Lotharius Dux Saxoniae* vir strenuus & *Hermannus comes de Arneborch*, cum virtute totius Saxoniae, & inito confictu durissimo in loco, qui dicitur *Welpeshole* Halberstadenis dioecesis, cum maxima strage hominum utriusque partis, Imperator vicitus est, Anno Domini **M C XV**. *III Idus Febr.* Dicitur quod de multitudine corporum occisorum sanguis tanquam rivulus defuebat.

XXV.

Mazo huius Ecclesiae Episcopus **XXV**. hic, ut ex scriptis colligi potest, non longo tempore præfuit ecclesiae, qui *Thitmarus successor suis eum dicit episcopum designatum*. Obiit *VIII. Kal. Novembris*. Huius ordinatione *Theodolpus Mindensis* propositus & fratres sui pro quibusdam deci-

decimorum beneficiis sibi ab Ecclesia Verdensi collatis, facta conventione, prædia sua, cum omnibus ad ea pertinentibus, prædictæ ecclesiæ in perpetuum donaverunt, scilicet in *Gheldorf*, in *Borsflede*, in *Osle*, in *Holtebutle*, in *Bollande*, in *Northa*, quæ tunc temporis iure hereditario possederunt. Circa hæc tempora sub *Thitmaro* episcopo, *Lotharius* dux *Saxonie* filius comitis *Gevehardi* de *Supplingeborch* ad Romanum electus est Imperium, coronatus ab *Innocentio Papa II.* Imperavit annis XI. vir catholicus. Istius temporibus pax summa fuit inter ecclesiæ & imperium. Iste *Daciam Romano subiungavit imperio*. Hic captivavit regem *Cylicæ Tancreti* & misit eum in exilium. Hic imperator moritur in *Nurenberghe* & transfertur in *Saxoniam* & in Monasterio suo *Luthere*, quod exstruxerat, sollempniter sepelitur.

XXVI.

Thitmarus II. huius ecclesiæ Episcopus XXVI. Hic contulit ecclesiæ quam caritative dilexit, XI. decimas, V. mansos in *Masendorpe*, VI. mansos in *Stederdorp*. VI. mansos in *Roschen*. Insuper instituit sibi adhuc vivens solempnem memoriam, & multa alia beneficia, quibus fratrum stipendia ampliavit, & defectum cottidianum pyssime supplevit, quæ hic de verbo ad verbum ponere longum esset. Acta sunt hæc anno domini M. C. XLVIII. Ipse etiam concambium, quod Dominus *Mazo* prædecessor suus cum Preposito Mindensi fecerat, confirmavit. Item contulit fratribus Deciman in *Eslé*. Hic post multa laudabilia, quæ fecerat Ecclesiæ, obiit IX. Kal. Octobris. Hiis temporibus claruit *Magister Petrus*, qui librum sententiarum composuit. Item *Magister Gratianus*, qui compilavit *decretum*. Eo tempore liber *Johannis Damasceni de Graco in Latinum translatus* est. Fuit etiam hiis temporibus *Richardus de sancto Viatore*.

XXVII.

Hermannus huius ecclesiæ episc. XXVII. Hic magna famæ & fidelitatis habebatur ab Imperatore *Frederico I.* & à tota Curia. Ad preces istius Imperator litem, quam *Hardewickus* Archiepiscopus *Bremensis* coram Imperatore proposuit super possessionibus in palude, Principum, dictante sententia; videlicet *Raynoldi* Archiepiscopi *Coloniensis*, *Everardi* Episcopi *Brandenburgensis* & multorum principum & nobilium determinavit, & eas ecclesiæ Verdensi ac suo episcopo restituendo ac perpetuo pacifice poscidendas assignavit. Hic Pontifex contulit ecclesiæ dimidiatem decimæ in *Haslewerdere* & Decimam *Rocfede*, & *Tunderlinge*. Acta sunt hæc anno Domini M CLV. Ad preces istius Papa *Eugenius III* confirmavit omnia privilegia data ecclesiæ Verdensi à Romanis Pontificibus, Imperatoribus, Regibus catholicis super possessionibus & libertatibus pacifice poscidendas. Obiit III. Kal. Aug. Hiis temporibus *Reynoldus* archiepiscopus *Coloniensis* corpora trium Magorum transportavit *Coloniam*, Anno Domini M C. LX: & post annos XIII, *Thomas Cantuariensis* in ecclesiæ sua martyrio coronatur.

XXVIII.

HV'Go huius Ecclesiæ episcopus XXVIII. Istius venerabilis viri interventu idem *Fridericus I.* diffiniuit impetionem, quam *Episcopus Halberstadensis* movebat super terminis in *Prato*, quos adiudicavit ecclesiæ Verdensi & suo episcopo & factum suum Imperialis auctoritatis suæ privilegiis firmiter roboravit, præcipiens *Ortoni Marchioni de Brandenborch*, ut ecclesiæ Verensem defendaret, nec permitteret, ut *Halberstadensis* ipsam in suo iure tam rationabiliter iudicato, aliquatenus perturbaret. Idem Pontifex contulit ecclesiæ decimam de allodio in *Elflorpe*. Obiit Kal. Martii. Hiis temporibus Anno Domini M CLXXX *Henricus Saxonie* & *Bawarie* dicitus *Leo* cepit opidum *Bardewic* & destruxit in die *Symonis* & *Jude*. Circa idem tempus captum est sepulcrum Domini in die Barbaræ, & occisa est innumerable multitudine Christianorum, & tota terra sancta excepto *Tyro* à Saladino in superbia magna & desolationem totius Ecclesiæ, [occupata] & civitas sancta data est in conculsionem gentibus, & templum Domini, quod est Iherosolymis, factum est stabulum equorum Saladini.

XXIX.

Tammo huius Ecclesiæ episcopus XXVIII. Hic fuerat Thesaurarius, ecclesiæ servus prudens & fidelis. Hic contulit ecclesiæ duos mansos in *Barnflede*, & unam domum in *Valenlo*. Hic comparavit ecclesiæ calicem aureum maiorem & ymaginem auream beatæ virginis. Hic consecravit ecclesiæ maiorem, quæ creditur tertia, cooperantibus sibi *Annone* *Mindensi* & *Adelogo* *Hildensem* Episcopis. Obiit VII Idus Decembrie. Circa hæc tempora rex Francie & rex Anglie & multitudo bellatorum occidentis cruce signati transfretaverunt in subfundum terræ sanctæ. *Fredericus Imperator* cum filio suo cruce signatus à Domino *Rodolfo*, successore domini *Tammonis* cum magna multitudine nobilium & plebis transfixit per terras, & veniens in *Armeniam*, cum appropinquaret terræ sanctæ, in parvo flumine nomine *Selepb* submersus est, Anno domini M CLXXX. Eo tempore obsessa est civitas *Ackon* à Christians

nis duobus annis & capta est. Circa idem tempus incepit ordo militum de domo Teutonica, à Frederico Duce Svevia in obsidione civitatis Acker, suo velo navis extenso.

XXX.

Rodolphus huius ecclesiae episcopus XXX. Hic magni nominis fuit apud Imperatorem Henricum VI. qui Friderico patri suo succedit in imperio. Hic contulit ecclesiae & episcopo Verdenfi CC. mansos cultos circa Notbendorpe & bona in Frilede cum omnibus ad ea de iure pertinentibus; Item bona in Comitatu Stadenfi, quæ sibi Hardewicus Archiepiscopus Bremensis iniuste usurpaverat, Anno Domini M CXXXXVI. Hic acquisivit ecclesiae advocaciam in Honstedde, & multa bona alia & privilegia ab Imperatore Henrico pro utilitate ecclesiae Verdensis, quæ non sunt hic nominanda. Hic ædificavit castrum Rodenborch. Hic etiam instituit vicariam episcopalem in choro Verdenfi pro suis negligentiis & omnium suorum antecessorum. Obiit III. Kt. Junii. Eo tempore mortuo Henrico Imperatore, principes Imperii electores discordantes elegerunt Philippum fratrem Imperatoris. Alii Ottomem de Brunswic, quod scisma duravit sere annis XIII. sed Philippo occiso Otto obtinuit regnum. Circa hæc tempora surrexit Ordo fratrum Predicorum, Anno Domini M CXC VIII.

XXXI.

Uso huius ecclesiae episcopus XXXI. filius Comitis de Welpa sedet annis XXVI. Iste quanto paternæ solitudinis ecclesiam suam fovit affectu, facta eius laudabilia protestantur. Hic fatigatus multis dampnis & vexationibus à nobilibus viris Henrico & Henrico dictis de Westene, omne patrimonium eorum in villa & extra villam ecclesiae magna pecunia comparavit. Item contulit fratribus bona in Ravene, quæ paterna hereditate ad eum fuerant devoluta & duos mansos in Blekede & curiam in Bernfiede liberam ad perpetuum lumen, quod ipse instituit. Item dimidietatem decimæ in Haslewerdere, & aliis multis beneficiis ecclesiae providens, quæ hic longum ponere esset, quam etiam à diversis impugnationibus & molestii, ubique potuit, exemit, magnis laboribus & expensis. Hic etiam bona obedientiarum ab onere advocacie liberavit, & banno episcopali suo confirmavit. Hic Pontifex venerabilis instituit Canoniam sancti Andreae. Obiit Nonas Augusti. Hiis temporibus incepit Ordo Fratrum Minorum Anno domini M CC VI.

XXXII.

Luderus huius ecclesiae episcopus XXXII. Vir devotus & magnæ humilitatis sedet annis LXX. Hic contulit ecclesiae decimam in Emelendorpe cum advocatione & bona in Mersch & Didendorpe. Hic etiam ordinavit pauperibus scolaribus Decimam in Nendorpe. Hic pro se & successoribus suis iura episcopalia super libertatibus ecclesiae limitavit, & privilegiis solemnibus perpetuo duraturis confirmavit. Huius tempore capta est civitas Verdenfi à Comite de Welpa. Huius etiam tempore facta est eclipsis Solis magna, Anno domini M CCLXI. Circa hæc tempora Canonizata est beata Elyzabeth. Obiit idem Pontifex III. Kl. Iulii. Hiis etiam temporibus Fridericus Imperator II. coronatus est à Domino Honorio Papa III. Imperavit annis XXXIII. quem papa Innocentius III. excommunicavit & ab imperio destituit, & principes ab eius fedelitate absolvit, & procuravit eligi ad imperium Henricum Landgravium Thuringias, quo cito mortuo electus est Wilhelmus comes Hollandie.

XXXIII.

Gerhardus huius Ecclesiae Episcopus XXXIII. Filius comitis de Hoya, sedet annis XVI. Hic fuit amator cleri, utilitatibus ecclesiae vigilanter insistens. Hic controversiam diu habitam inter Prædecessores suos dominum Usonem & dominum Luderum bona memoria & ipsum ex parte una, & ministeriales ecclesiae ex parte altera, convocatis fidelibus suis amicabiliiter terminavit. Iura eorundem ac litonum ecclesiae & burgensium distingvens ac distincta suis privilegiis roboravit. Hic litonum ecclesiae angustiis condescendens exactiōibus intollerabilibus advocatorum metas imposuit, quas nec ipse nec successores sui & officiales eorum ne transgrederentur, tactis sacrosanctis evangelis se obligavit & districte prohibuit. Hic contulit fratribus III. Chorus in salina ad memoriam suam & sororis suæ salubriter peragendam. Obiit III. Nonas Augusti. Hic etiam contulit fratribus pro remedio animæ suæ bona trans Aleram, quæ dicuntur Ochtinge libera et absoluta. Hiis temporibus Wilhelmus Romanorum rex à Frisonibus est occisus.

XXXIV.

Conradus huius Ecclesiae episcopus XXXIII. filius Ottonis Ducis de Brunswic, sedet annis XXXIII. Hic postulatus à quibusdam Canonicis primo minus ordinate processit, sed postea ad cor rediens gloriose rexit ecclesiam, cuius honori providens & divinis, (*) instituit

(*) Deest aliquid.

tuit Cantoriam de novo cum consilio capituli & consensu, & suo scripto & capituli firmiter perhennavit, Anno domini M CC LXXXI. Huius tempore in die Severi cremata est ecclesia maior in irrecuperabile dampnum diversi ornatus ecclesiae ab Archiepiscopo Bremensi. (*) Hic contulit fratribus II. choros in salina ad servitia refectionis, in festivitatibus sanctorum ad illa annotatis. Item comparavit ecclesiae bona, quae dicuntur *Uriban* circa Nyenkerken. Item obtinuit ecclesiae à Duce Saxonie, *Comecias*, quae dicuntur *Grogevescap* in *Verda*, in *Dörverden*, in *Snewerdinge*, in *Stesle*, in *Vislebovede*. Hic etiam posuit lapidem primarium huius novae Basilice anno Domini M CC XC. Obiit XVIII. Kal. Octobris. Huius temporibus regnavit *Rodolfus* annis XVIII. & post ipsum *Adolphus* regnavit annis VI & occisus est in bello.

XXXV.

Fredericus huius ecclesiae episcopus XXXV. sedit annis X. mensibus IIII. Hic fuit mira statura, simplex & quietus. Iste tempore ecclesiae Verdensi diversae molestiae oriebantur à circumsedentibus & militibus, qui irruerant in ecclesiam tanquam lupi rapaces in ovile: quidam ex ditione Archiepiscopi Bremensis coadunati, ut dolo caperent castrum *Rotenborch* secrete se receperunt iuxta castrum, sed res innotuit & extracti de latebris, aliis vulneratis, aliis captivatis reliqui fugierunt. Post hanc idem Pontifex invocato auxilio ducis de *Luneborch* intraverunt terminos Bremenses in manu forti, usque ad suburbia civitatis terram rapinis & incendiis undique devastantes. Hic etiam alio tempore in sequens raptiores ecclesiae, & inito confictu raptiores vieti sunt & ex ipsis ad XXX. captivati. Hiis & aliis expensis bona ecclesiae nimium sunt distracta. Hiis temporibus regnavit *Albertus Dux Austriae* annis IX, qui interfactus est, post quem imperavit *Hinricus VIII* coronatus Romæ, annis V.

XXXVI.

Nicolaus episcopus XXXVI sedit annis viginti. Iste fuit providentia magna in congregando, in possidendo, in ædificando. Bona ecclesiae, quae prædecessor suus obligaverat, iste redemit, agros denuo excoluit, castrum *Rodenborch* à fundamentis renovavit, & turrim in eo posuit, & muro cinxit. Bona quae dominus *Woldemarus marchio Brandenburgensis* ab ecclesia in pheodo tenuit, per mortem eius vacantia, contulit *Ottoni de Luneborch*. Iste fuit pacificus & nummofus. Pacem, quam non potuit obtainere gladio, pecunia comparavit. Iste tempore primum habita sunt divina in ista nova ecclesia, ipso Pontifice celebrante sacra missarum sollemnia, in nativitate beatæ virginis anno Domini M CCC XXIII. Huius tempore fames valida fuit, quae duravit fere annis IX. Apparuit etiam Cometa horribilis mense decembri Anno Domini M CCC XV. quem consecuta est maxima mortalitas. Hic in lecto ægritudinis sua fratribus largam assignavit memoriam. Obiit III. Idus Februarii.

XXXVII.

Johannes (**) episcopus XXXVII. qui postmodum translatus extitit ad *Ecclesiam Frisingensem*, magister fuit in medicinis & medicus Papæ, unde ad Romanam curiam se transferens domino *Godfrido de Werpe* Canonicu Verdensi ecclesiam Verensem in spiritualibus & temporalibus gubernandam commisit. Post huius episcopi translationem, & insuper post eius mortem contra provisionem & ordinationem sedis Apostolicæ prefatus *Godfridus de Werpe* defendit castrum *Rodenborch* aliquot annis, & quoad vixit sub spe & colore reverisionis & adventus Domini sui episcopi Johannis, de cuius translatione & morte ignorantiam simulans & pretendens, non potuit nec voluit certificari, tenuit & defendit. Ob quam causam infinita dampna ecclesiae sunt illata. Circa hanc tempora *Ordo Templariorum* exterminatur & destruitur subito, mirantibus cunctis, quomodo tanti domini sic insperanter perimuntur. *Alanus Doctor Universalis*, *Johannes Schonus Doctor Subtilis* & *Johannes Andrea Jurista maximus* clarent.

XXXVIII.

Daniel in ordine pontificum XXXVIII ordine Carmelita, sedit annis XIX. Hic fuit Apostolicus sicut & prædecessor eius *Johannes episcopus*, qui fuit primus apostolicus. Hic Daniel fuit integer in Theologia, & magna scientia. Cum capitulo suo & prælatis concordare non potuit; Unde propter discencionem, quam habuit cum eis, secessit in partes Reni, & Coloniz vitam in excommunicatione finivit. Multa damna & nihil boni dicitur ecclesiae fecisse, propter quod memoria eius non agitur. Dicitur tamen, quod notabiliter fortificavit castrum *Rodenborg* & valvam novam partis australis & emunitatis canonicorum construxit, intravit etiam in manu forti partem australis in die cinerum, & captivando canonicos suos plateam unam partis australis igne totaliter concremavit. Idem Pontifex temporibus suis permisit fieri castrum *Lauwenbrugge* ecclesiae sua non modicum in præjudicium & gravamen.

Ee 2

XXXIX.

(**) Hic iterum aliquid deesse videtur.

(**) Hic in MS. incipit nova manus.

XXXIX.

Rodolfus secundus episcopus XXXIX. successit episcopo Danieli & paucō tempore praeſedit ecclesiæ. Cancellarius fuit Domini Karoli quarti Imperatoris, oriundus de Vredeberge, vir utique maturus, providus & potens apud Imperatorem & principes electores. Qui in testamento ſuo capitulo & canoniciſ ecclesiæ Verdensis pro memoria ſua perpetua tricentos florenos Renenſes erogavit. (*) Iffis temporibus imperavit Karolus quartus annis triginta & uno, Rex Bohemiae vir prudens & astutus, qui multa bona statuit; amator cleri, in cuius favorem legem edidit pro eorum & suarum rerum libertate, quæ dicitur Karolina. Terra motus maximi fuerunt per diverſa loca. Brigitta vidua sanctissima claret, quæ multas habuit revelaciones informativas ad omnes ſtatum ecclesiæ. Ordinem ipſa instituit, cujus eft patrona. Katherina de Senis virgo virtutibus claret, & obiit anno M CCC LXXX.

XL.

Gerardus episcopus XL. dictus nobilis de Monte, qui translatus fuit ad eccleſiam Hildensheymensem. Pauco tempore huic ecclesiæ praeſuit: Gurguſtrum, vulgo cyn waer dictum, in Wesera ad mensam episcopalem pertinens, contra voluntatem Comitis de Hoya conſtruxit, & ad mensam reduxit, quod tamen poſtea Otto huius ecclesiæ episcopus, de domo ducum Brunsicensium natuſ ad muliebrem videlicet ſororis ſuę Comitiſ de Hoya instantiam in occupatione Ottonis Comitiſ de Hoya pueriliter dereliquit. Præfatus dominus Episcopus Gerardus tres pannos fericos deauratos ad præparamenta ecclesiæ donavit, & plura bona feciſſet, ſi apud eccleſiam permaniſſet. In dioceſi Hildensem in maximo bello prope Dinkeler laudabiliter triumphavit. Cartuſiam prope civitatem Hildensem fundavit, ubi & ſepultus eft.

XLI.

Hinricus episcopus XLI. dictus de Langen natione militaris Lunenborgensis, ſedit annis octo, prius Canonicus Verdensis & præpositus in Lune: Pius & bonus homo, ſed tepidus in regendo, & consanguineos ſuos nimium diligebat, unde poſt obitum eius caſtrum Rodenborch, decimæ ecclesiæ, & multa alia bona & clenodia per eosdem ſuos consanguineos, quibus caſtrum iſum bona fide commiſſerat alienata ab ecclesiæ fuerant. Obiit anno domini M CCCLXXX die XXIII. Januarii, & ſepultus eft in eccleſia Verdensi prope chorūm, regnante Domino Wenzlao Romanorum & Bohemiae rege, filio Karoli quarti. Et illo tempore oritur ſcisma periculiferum ſuper Papam, quod duravit longo tempore ad annos quadraginta, adeo perplexum & difficile, ut etiam vii doctiſſimi non poſſent diſcutere, cui eſſet magis adhærendum, ut merito à tempore Urbani Sexti dubitaretur, qui verus eſſet Papa, uſque ad Martinum quintum electum, longe poſtea in Consilio Constantiensi. Instituitur eodem tempore Festum Viſitationis Virginis matris glorioſa, ab Urbaño ſexto pro unione impetranda. Vincentius de Valentia alias de Ferraria, Vir sanctus ordinis Prædicatorum claret miraculis.

XLII.

Johannes II. Episcopus XLII. dictus van Tzesterflethe natione militaris Bremensis, prius deca- nus ecclesiæ Bremensis, ſedit annis octo. Caſtrum Rodenborch alienatum per consanguineos ſui prædeceſſoris redemit pro octo milibus marciſ denariorum Luneburgensem à familiis dictis de Mandelſto. Caſtrum Rodenborch funditus demoliri ordinavit; Quinquaginta ſex curias arabiles & cultas Ecclesiæ ademitt. Dominum Wenceslaum poſt mortem Alberti Ducis Saxoniae & Luneburgensis infeudavit cum multis boñis & decimis, & comitiis in Luchow & Dannenberge, iuramento fidelitatis ecclesiæ Verdensi prius præſito in monaſterio Sebarmbeke, Anno domini M CCC LXXXVI. tertia die mensis augufti præſentibus multis. Obiit anno Domini M CCC LXXXVIII decima die decembris, ſepultus in novo claſtro Gredenbeke prope Buxte- buden, cui plura bona contulit in Veteri terra, quæ tamen poſtea per inundationem aquarum ex majori parte perierunt. Illo tempore pullulat herefiſ perverſa Johannis Wickleff in Anglia, & Johannis Hus in Bohemia ac Jeronymi de Praga, qui ſub habitu ovino lupinam crudelitatem, abscondentes eccleſiaſticum ſtatum ſubvertere nitebantur: adjuvit eos malicia temporis ob ſcisma scandalofum.

XLIII.

Otto huius ecclesiæ episcopus XLIII. filius Ducis Magni de Brunswyk & Luneborch translatus ad Eccleſiam Bremensem, omnia quæ prædeceſſor fuus poſt ſe reliquit, ſecum ad dyocefim Bremensem abduxit, ubi cum ſuis raro concordans tandem vita functus eft. Memoriale, quod Eccleſia Verdensi dereliquit, eft quod Eccleſiam iſtam, partem videlicet orientalem in ſuo novo opere non confeſſatam, anno domini M CCCXC feria ſecunda paſchæ ſolenniter con-

(*) Hic iterum nova masuſ incipit.

consecravit & transtulit diem dedicationis eiusdem in dominicam tertiam post festum pentecostes. Ipso vero episcopo sic translato & castro Rodenborch nichilominus de facto detento, dominus Bonifacius in sua obedientia *papa nonus* providit de Ecclesia Verdensi, cuidam magistro Theoderico de Nyem, qui antequam ad plenam possessionem castri dicti & obedientiam pervenit, iterum translatus fuit ad ecclesiam Cameracensem. Ex quo facto Magister Conradus de Vechta postmodum factus Archiepiscopus Pragensis in locum eius ecclesie nostrae praeficitur. Quo iterum translato dominus Conradus de Soltow doctor in Theologia per provisionem dicti Romani Pontificis subintravit, possessione castri Rodenborch obtenta, licet difficulter.

XLIV.

Conradus secundus episcopus in ordine XLIII. dictus Soltow, natione militaris Lyneburgensis, Sacrae theologiae doctor, edidit tractatulum de summa trinitate, qui incipit: Firmiter credimus & plures alios notabiles libros scripsit & collegit, qui apud ecclesiam non permanerunt Verdensem. Homo fuit doctus, sed negligens per omnia, Epicurus & crapulosus, propter quod ecclesiam in magnis debitibus & oneribus dereliquit. In castru Rodenborch, quod in manibus extraneorum impignoratum reliquit, obiit anno Domini M CCCC VII & apud ecclesiam Verdensem sepeliri non appetens in monasterio Sancti Michaelis Luneburgensis requiescit, regnante Ruperto Romanorum rege, Duce Bavariae & Comite Palatino Reni, viro iusto & catholico annis novem. Cuius temporibus cometa apparuit, & statim post Leodium cecidit, XL. milibus interfectis. Confliuum Pisanum fit, quo inchoata fuit materia de modo unionis facienda: duos Papas depositi, quamvis non curarunt, & tertium substituit, & peior scissura facta fuit & additum est scisma scismati, dum tres se gerebant pro summis Pontificibus.

XLV.

Hinricus secundus Verdensis Episcopus XLV. natus comes de Hoya, prius decanus huius ecclesie, habuit adversarium contra se dominum Olricum Albach decretorum doctorem, qui ad instantiam domini Ruperti regis Romanorum a Gregorio Papa fuerat confirmatus, licet dominus Hinricus de Hoya canonice fuit electus. Cui Olrico adhaeserunt Duces in Brunswyk & Hinricus filius ducis Magni fuit ab eodem infeudatus & præstít debitum iuramentum, postea in consilio Pisano Alexander in sua obedientia Papa quintus provisionem Olrici caslavit ac Hinricum electum confirmavit, qui episcopatum obtinuit, quod utinam non fuisset factum. Nam idem inutilis episcopus castrum unitum & peculiare Rodenborch pueriliter amisit, taliter quod similis forsan rei amissio a seculis vix est audita, anno domini M CCC XVI. feria sexta ante dominicam Invocavit, quod per dictum Duce Hinricum fuerat ordinatum. Ex qua perditione ecclesia & Episcopatus ad viginti milia florenorum dampna reportarunt, & duces castrum ipsum aliquamdiu possederunt, demum pro undecim milibus florenis famulis dictis Cleucken (*) pignori tradiderunt. Dictus Hinricus Episcopatum resignavit & Papa alteri, videlicet magistro Johanni de Azel, providit de eodem.

XLVI.

Johannes terius episcopus huius ecclesie XLVI dictus de Azel natione Hildensem, doctor decretorum Castrum Rodenborch pro undecim milibus florenis in pignoratum redemit, pro qua pecunia alia certa bona & decimas re in pignoravit, idemque castrum notabiliter adficavit & ornavit. In multis tribulationibus & continuis bellis, ut vir fortis & magnanimus, ecclesiam satis laudabiliter rexit, nunc cum Archiepiscopo Bremensi, nunc cum duce Brunsvicensi, nunc cum duce Luneburgensi, aliquando cum Comitibus de Hoya successive conflixit. Fuit etiam plus suis predecessoribus sumptuosus, Alchimie & mineralibus variis, singularibus artibus deditus, bellis & guerris continuo implicatus, unde temporibus suis plura debita ecclesie sunt exorta. Sed in annis quadraginta tribus, donec senio confectus episcopatum resignavit anno domini millesimo quadrungentesimo septuagesimo. Intravit episcopatum confirmatus & provisus a Martino papa quinto unico & indubitate Papa, qui fuit concorditer electus in Consilio Constantiensi, Imperante Sigismundo Imperatore Romanorum, & cessit imperante Frederico tertio.

XLVII.

Bertoldus episcopus XLVII. dictus de Landesberge, de genere militari, prius decanus ecclesie Verdensis confirmatus a Paulo Papa secundo anno M CCCC LXX pacifice intravit ac pacem prioribus temporibus ecclesie raram reformavit & aliquamdiu continuavit. Domino Henningo Episcopo Hildensem pro aseccutione sui episcopatus fideliter astitit ac primum lapidem posuit partis inferioris & occidentalis ecclesie Verdenfis. Ad mensam episcopalem ducentarum marcarum redditus perpetuos apud consulatum Luneborgensem de novo acquisivit. Castrum Rodenborch fossatis munivit, portam in suburbio versus opidum struxit, & postquam seddit annis decem ade ecclesiam Hildensem translatus fuit a domino Sixto Papa quarto anno Domini M CCCCLXXX, ecclesia

(*) An. Clanken?

Verdensi fibi, quoad viveret, commendata, & deinceps ambas rexit ecclesias. Cometa appa-
ruit anno domini M CCCC LXXII circa festum sancte Agnetis. Leodium ante multis tribula-
tionibus atteritur & destruitur per Karolum potentissimum Duxem Burgundie, qui tandem proximis
temporibus in Lotaringia in bello cecidit interfactus. Hic Bertoldus hanc ymaginem cum septem
precedentibus ad instar priorum ad Dei & ecclesia Verdensis honorem parari fecit.

XXI.

VITA

S. SVVIBERTI dicti EPISCOPI VERDENSIS

falso attributa Markelmo Presbytero.

PROLOGVS
MARCELLINI

A D

D. GREGORIVM TRAJECTENSEM EPISCOPVM.

VENERABILI & dilecto in Christo Domino & patri D. Gregorio, sancte Traiectensis
Ecclesiae Episcopo & Frisonica gentis prædicatori eximio, Marcellinus presbyter, gentilium
prædicator inutilis, bonum quod præstat omni bono. Multoties dudum ex-
hortando piè monuisti me verbis & scriptis, novissime vero præcepisti tua pa-
terna authoritate beatissime Pater, quatenus conscriberem & in lucem protra-
herem sanctissima exordia nativitatis, ac magnifica gesta siue virtutes & meritorum præco-
nia S. Sviberti Pontificis & egregii paganorum prædicatoris: ne tam magnifica & virtuosa opera,
tam gloriosi Patris obliuiscantur, sed scriptis ea commendarem, vt ea agnoscat generatio al-
tera patribus succedens, & in perpetua maneat memoria: eō quod æterna sapientia dum
viueret, excellentiam suę singularis vitæ signis & prodigiis probauit, ac nunc secum regnare
crebris miraculis qvotidie in VVerda ad decus sua Eccleſia, & salutem suorum fidelium
manifestat: vt tu ipse bene expertus es, vt mihi literatores insinuasti, dum à Colonia Agrip-
pina Traiectum celeriter nauigans, fere cum tuis apud VVerdam naufragium passus fuisses, eō
quod sine salutatione S. Sviberti festinanter præterire proposuisti, quia arduum negotium
Eccleſia Traiectensis valde te vrgebat. Moxque memor S. Sviberti, emiso voto Deo, vt
ipsum visitares, periculum & naufragium protinus euafisti. Sed mirari non sufficio, glo-
riose antistes, quod mihi tantum onus imponis, cum tui nominis tuæque nobilitatis fama
multis in locis magna dignaque memoratu habeatur. Quippe qui literarum scientia viges,
& præpollente stylo, rhetoricoque ornatu dictitare, floresque Sanctorum contexere & com-
pilare consueuisti. Præterea in conuentu tuo Traiectensi tecum aliquot oratores & rhetores,
ac diuersis scientiis præditos, me vtique literatores, magnificos habetis & regitis magistros
& doctores, qui elegantiori sermone melius & ornatus componerent gesta ipsius quam ego:
qui inueteratus dierum, cuius sensus iam hebetati & debilitati, ac vires corporis attenuata,
& fere consumpta sunt; vt pote qui sexaginta quinque annis pro modulo meo indefinenter præ-
dicationibus & conuersionibus paganorum insudaui: quinque ante pontificatum Sanctorum
V Villebrordi & Sviberti, & quadraginta tam sub sancto V Villebrordo, quam sub sancto Swi-
berto: & decem & sex sub egregio Pontifice & martyre S. Bonifacio, prædecessore tuo, &
quatuor iam sub te, qui me Dauentriam & ad paganam gentem Transfelanam cum dilecto con-
fratre & patriota meo Leuino presbytero misisti, prædicaturum ipsis sanctum & terrible nomen
Domini. Et quia pridem, vt prælibauui, creberrimata exhortatione, & solerti monitione,
tuorum aliquorum confratrum persæpe requisitus, vt conscriberem, procul dubio non tem-
erarie recusauel dimisi, sed pie distuli propter puillanimitatem & imbecillitatem meam,
ineptum me iudicans ea conscribere: tamen quia nuper tua pontificali authoritate & dif-
initione siue conclusione canonorum dominorum meorum conuentus Traiectensis, à me
specialiter eadem sanctissima gesta ipsius conscribi decreuisti, & mihi stricte præcepisti, eo
quod à iuuentute mea in Anglia cum illo conuersatus fui, & cum ipso & S. V Villebrordo & ceteris con-
fratribus meis ex Anglia in Germaniam nauali euectione deueni & S. Sviberto ministravi, donec optimus
confrater noster V Villeicus, dignus sacerdos Dei, ipsi deuote seruuiuit, & cum illo ad Bo-
ruaturios proficisciens, fideliter cum eo verbum vitæ ipsis prædicando euangelizauit, me ma-
nente & annuntiante verbum salutis & vitæ gentibus & neophytis tux Diœcesis. Ideoque
ne inobediens & temerarius censem, tuis volens parere mandatis & petitionibus, tuisque &
confratrum tuorum Concanonicorum Conuentus Traiectensis precibus, & præcipue meri-
tis sanctissimi Confessoris & Pontificis Sviberti confisus, reiecto pudoris velamine, licet
imperitia mea dehortabatur, suadebat tamen charitatis virtus imperiosa, dicente Paulo:

Cha-